Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ŽARASŲ APSKRITIES KOMITETO IR APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

1950 m. gegužės mėn. 5 d. PENKTADIENIS

ŽARASAI | № 52(467) | Kaina 20 kap.

Bolševikinės spaudos diena

Prieš 38 metus, 1912 metais gegužės mėn. 5 dieną išėjo pirmasis bolševikinio dienraščio—„Pravdos“ numeris „Pravda“ buvo įsteigta V. I. Lenino nurodymu, draugo Stalino iniciatyva.

„Pravdos“ pirmojo numerio išėjimo diena—gegužės 5 ji— tapo darbininkų spaudos šventė, kurią kiekvienais metais mini tarybinė liaudis.

Per ištisus dešimtmečius „Pravda“, kaip ir visa bolševikinė spauda, tvirtai ir nenuilstamai kovojo už darbininkų klasės reikalą, spietė darbininkus ir valstiečius į kovą už išsivadavimą iš kapitalistų ir dvarininkų priespaudos, į kovą prieš revoliucijos priešus. Bolševikinė spauda suvaidino didžiausią vaidmenį mobilizuojant darbo žmones į kovą už socializmo pergalę mūsų šalyje, už fašistinių okupantų sutriuškinimą Didžiojo Tėvynės karo metu, už pokarinį liaudies ūkio atkūrimą bei tolimesnį išvystymą. Draugas Stalinas mus moko, kad „bolševikinė spauda yra visų aršiausias ir visų galingiausias partijos ginklas.“ Bolševikinės spaudos jėga pasireiškia jos liaudiškume, jos teisingume ir nenuilstamame tarnavime liaudžiai. Štai dėl ko bolševikinį laikraštį myli ir skaito visi darbo žmonės, jie patys aktyviai jame bendradarbiauja.

Tarybų valdžios metais nematytai išaugo laikraščių skaičius bei jų tiražas. Mūsų šalyje išleidžiami laikraščiai ir knygos visų tarybinių tautų kalbomis. Šalyje išleidžiama 7200 įvairių laikraščių, kurių vienkartinis tiražas siekia daugiau 31 milijono egzempliorių.

Didžiuliai laimėjimai išvystant tarybinę spaudą pasiekti ir Tarybų Lietuvoje. Šiuo metu respublikoje leidžiama 49 laikraščiai vienkartiniu 615000 egzempliorių tiražu. Šimtai ir tūkstančiai sienlaikraščių leidžiama įmonėse, fabrikuose, kolūkiuose, tarybiniuose ūkiuose, MTS, mokyklose ir t. t. Apie tokį laikraščių masiškumą negalima buvo ir svajoti buržuazijos viešpatavimo Lietuvoje metais. Visų buržuazinių dienraščių tiražas kartu paimtas buvo mažesnis už tiražą, kurį šiandien turi vien „Tiesa“. Ir tai neatsitiktinai, nes buržuaziniai laikraščiai, reikšdami klasinius kapitalistų, dvarininkų ir buožių interesus, negalėjo turėti darbo žmonių pasitikėjimo ir jų mažai buvo skaitomi.

Kasdieną kyla bolševikinės spaudos autoritetas plačiųjų masių tarpe. Bolševikinės spaudos asmeny darbo žmonės mato galingą veiksnį kovoje prieš esamus trūkumus, joje jie dalijasi savo darbo patyrimu, pasakoja apie atsiektus laimėjimus.

Bolševikinis laikraštis tapo neatskiriamu draugu ir mūsų apskrities darbo žmonėms. Apskrityje dabar sunku rasti darbininko, tarnautojo ir valstiečio šeimą, kurioje nebūtų bolševikinio laikraščio. Apskrities darbo žmonės ne tik skaito laikraščius, bet vis aktyviau patys juose bendradarbiauja. Tai rodo kad ir šis faktas, jog šiais metais apskrities laikraščio „Pergalė“ redakcija gauna iš savo skaitytojų 5—6 kartus daugiau laiškų, negu pernai. Tai rodo ir tai, kad vis aktyviau reiškiasi darbininkų, tarnautojų ir kolūkiečių dalyvavimas sieninėje spaudoje, vis veiksmingesnė darosi laikraščiuose spausdinama medžiaga.

Dideli ir atsakingi uždaviniai stovi prieš visus spaudos darbuotojus, darbininkų ir valstiečių korespondentus, sienlaikraščių redakcijas. Reikia plačiau perteikti pirmūnų darbo patyrimą, negailestingai kovoti su visais trūkumais darbe, su buržuazinės ideologijos liekanomis žmonių sąmonėje. Spaudos darbuotojų garbingas uždavinys — nenuilstamai ugdyti tarybinį patriotizmą, kelti darbo žmones į socialistinį lenktyniavimą už prieš laikinį gamybinių planų įvykdymą, už aukštų derlių išaugini mą bei gyvulininkystės produktyvumo pakėlimą.

Kiekvieno spaudos darbuotojo pareiga kovoti už tolesnį viso mūsų liaudies ūkio pakilimą, už komunizmo sukūrimą mūsų šalyje.

TSRS MINISTRŲ TARYBOJE

Dėl Penktosios valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti išleidimo

Siekiant įjungti gyventojų lėšas į tolesnį TSRS liaudies ūkio išvystymą, TSR Sąjungos Ministrų Taryba nutarė:

1. Išleisti Penktąją valstybinę paskolą TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti 20 milijardų rublių sumai 20 metų laikotarpiui.

2. Paskolos obligacijas ir laimėjimus pagal jas atleisti ir nuo valstybinių bei vietinių mokesčių ir rinkliavų.

3. Patvirtinti TSRS Finansų ministerijos pateiktas Penktosios valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti išleidimo sąlygas.

TSRS Ministrų Tarybos patvirtinta
1950 m. gegužės 3 d.

Penktosios valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti išleidimo

Sąlygos

1. Penktoji valstybinė paskola TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti išleidžiama laikotarpiui nuo 1950 m. spalio 1 d. iki 1970 m. spalio 1 d.

2. Paskola skiriama realizuoti tik gyventojų tarpe.

Tvarką paskolai realizuoti nustato TSRS Finansų ministerija.

3. Paskola skirstoma į klases po 100 milijonų rublių kiekvienoje klasėje.

Kiekviena klasė susideda iš 20.000 serijų. Kiekvienos klasės serijos turi numerius nuo Nr. 80001 iki Nr. 100000.

Obligacijos kiekvienoje serijoje turi numerius nuo Nr. 01 iki Nr. 50.

4. Paskolos obligacijos išleidžiamos 500, 200, 100, 50 25 ir 10 rublių vertės.

500 ir 200 rublių vertės obligacijos atitinkamai susideda iš penkių ar dviejų vienos serijos šimtarublių obligacijų su penkiais ar dviem numeriais ir teikia teisę penkiems ar dviem laimėjimams, kurie vienu metu tenka kiekvienam iš numerių, pažymėtų obligacijoje.

50, 25 ir 10 rublių vertės obligacijos yra šimtarublių obligacijų dalys ir teikia teisę į atitinkamą dalį (0,5, 0,25,0,1) laimėjimo, tekusio šimtarublei obligacijai.

5. Visos pajamos pagal paskolos obligacijas išmokamos laimėjimų forma.

Bendroji laimėjimų suma nustatyta vidutiniškai per 20 paskolos metų — skaitant 4 procentus per metus.

Per 20 paskolos metų laimi 35 procentai visų obligacijų, o likusieji 65 procentai obligacijų padengiami jų nominaline verte.

Laimėjusioji obligacija padengiama ir išimama iš tolesnių tiražų.

Paskolos laimėjimai nustatomi 25.000, 10.000, 5.000, 1.000,500 ir 200 rublių dydžio šimtarublei obligacijai,įskiriant nominalinę obligacijos vertę (100 rublių).

6. Per 20 paskolos metų vykdoma 40 laimėjimų tiražų — po du tiražus kasmet.

Laimėjimų tiražai vykdomi, pradedant nuo 1951 metų, TSRS Finansų ministerijos nustatomais terminais.

7. Kiekviename laimėjimų tiraže kiekvienai paskolos klasei, t. y. kiekvienam 100 milijonų rublių paskolos, ištraukiamas šis laimėjimų skaičius:

Laimėjimų dydis šimtarublei obligacijai, įskaitant nominalinę obligacijos vertę	Laimėjimų skaičius: Kiekviename 1—10 tiražų laimėjimų	Kiekviename 11—20 tiražų laimėjimų	Kiekviename 21—30 tiražų laimėjimų	Kiekviename 31—40 tiražų laimėjimų	Iš viso visuose 40 tiražų laimėjimų kiekvienam šimtui	mil. rb. paskolos
25.000 rublių	1	1	1	1	4	0
10.000 rublių	5	5	5	5	20	0
5.000 rublių	10	10	10	10	40	0
1.000 rublių	100	100	100	100	400	4.000
500 rublių	1.000	1.000	1.000	1.000	4.000	40.000
200 rublių	7.984	7.734	7.534	7.284	30.536	305.360
Bendras laimėjimų skaičius	9.100	8.850	8.650	8.400	35.000	
Bendroji laimėjimų suma (rubliais)	2 321.800	2271800	2231800	2181800	9007200	

8. Nelaimėjusios obligacijos padengiamos (išperkamos) jų nominaline verte nuo 1955 m. spalio 1 d. per 15 metų, likusių iki paskolos laiko pabaigos.

Iš kiekvieno šimto milijonų rublių paskolos išperkama: 1955—1960 m. m. po 2.500.000 rublių, 1961—1965 m. m. — po 4.400.000 rublių, 1966—1970 m. m. — po 5.600.000 rublių kasmet.

1955—1969 m. m. išpirktinos paskolos obligacijos nustatomos kasmetiniais padengimo tiražais; padengimo tiražo terminus nustato TSRS Finansų ministerija.

Į padengimo tiražus neišėjusios obligacijos išperkamos nuo 1970 m. spalio 1 d.

9. Obligacijos, kurioms teko laimėjimai, o taip pat obligacijos, kurios turi būti išpirktos jų nominaline verte, gali būti pateiktos apmokėti iki 1971 m. spalio 1 d., šiam laikui išėjus, apmokėti nepateiktos obligacijos nustoja galios ir nebeapmokamos.

TSRS Finansų ministras
A. ZVEREVAS

Tarybų Lietuvos 10-jų metinių garbei

Š. m. balandžio 27 d. įvykusiame bendrame susirinkime AVK finansų skyriaus darbuotojai, ruošdamiesi garbingai sutikti Tarybų Lietuvos 10—sias metines, įsipareigojo:

1. Kiekvienas finansų skyriaus darbuotojas išdirbs 50 valandų prie pradėto statyti 2 aukštų mūrinio namo Vytauto g—vė №1 ir aktyviai talkininkaus miesto atstatymo darbe.

2. Talkininkavimą pradėti nuo š. m. balandžio 27 d.

3. Kviesti visų miesto įstaigų ir įmonių darbuotojus prisidėti prie miesto atstatymo darbų.

Finansų skyriaus darbuotojai šį savo įsipareigojimą garbingai vykdo. Jau keletą kartų jie organizuotai dalyvavo I—ame įsipareigojimo punkte minėto namo statyboje.

Apskrities darbo žmonės su dideliu pakilimu pasirašo Penktąją valstybinę paskolą TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti

Už mokslo suklestėjimą

Su dideliu patriotiniu pakilimu išklausė Dusetų valsčiaus mokytojai š. m. gegužės 3 d. 16 valandą pranešimą apie V—ją Valstybinę paskolą.

Dusetų vidurinės mokyklos direktorius drg. Valentinavičius, pasirašydamas paskolą, pasakė:

— Mano mėnesinis atlyginimas siekia 1000 rublių, tačiau aš pasirašau paskolą 1250 rb. sumai, nes žinau, kad kiekvienas rublis, kurį mes paskolą keliu teikiame valstybei, atneša didelę naudą liaudies ūkiui.

Direktoriaus iniciatyvą karštai parėmė tos pat mokyklos mokytoja Ričkutė, kuri, gaudama mėnesinį atlyginimą 820 rb., pasirašė paskolą 900 rb. sumai.

Gražų pavyzdį parodė Vozgėlių 7 —metės mokyklos direktorius Augulis, kuris, gaudamas mėnesinį atlyginimą 897 rublius, pasirašė paskolą 1000 rb.

Dauguma valsčiaus mokytojų pasirašė paskolai mėnesinį atlyginimą.

5 valandą vakaro visi valsčiaus mokytojai paskolą jau buvo pasirašę. Valkiūnas

Už tolesnį kolūkinės santvarkos stiprinimą

Džiaugsmingai sutiko žinią apie Penktosios valstybinės paskolos išleidimą Smalvų valsčiaus kolūkiečiai. Gegužės 3 dieną čia įvyko kolūkiečių susirinkimai.

Pirmąją dieną šio valsčiaus „Garbingo darbo“ kolūkio kolūkiečiai pasirašė paskolą 2200 rublių ir įnešė grynais pinigais 1000 rublių.

Černiachovskio vardo kolūkio kolūkiečiai pirmąją dieną pasirašė paskolą 2600 rb. sumai, „Lenino atminties“. — 1775 rb. sumai.

A. Šarapajevas

Su didžiąja Lenino—Stalino vėliava

Su didžiausiu pakilimu ir įkvėpimu sutiko tarybinė liaudis šlovingą Gegužės Pirmosios šventę—pasaulio darbo žmonių solidarumo dieną.

Maskvoje—didžiosios tarybinės valstybės šlovingoje sostinėje, įvyko darbo žmonių Gegužės Pirmosios paradas ir demonstracija.

Didingai papuošta Raudonoji aikštė. Prieš Lenino mauzoliejų—didžiuliai, ryškia saulės šviesa užlieti bolševikų partijos ir Tarybinės valstybės įkūrėjų ir vadų V. I. Lenino ir J. V. Stalino portretai, TSRS ir 16 Sąjunginių respublikų valstybiniai herbai. Plakatuose—VKP(b) CK Pirmosios Gegužės šūkiai.

Tribūnose—TSRS ir Sąjunginių respublikų Aukščiausiųjų Tarybų deputatai, Tarybų Sąjungos Didvyriai ir Socialistinio Darbo Didvyriai, Stalininių premijų laureatai, šlovingi stachanovininkai, įžymūs mokslo, technikos, meno veikėjai, Tarybinės Armijos ir Karinio Jūrų Laivyno generolai ir admirolai, karininkai, partinis, tarybinis, profsąjunginis aktyvas.

Dalyvauja diplomatinio korpo atstovai ir kariniai ataše.

Plojimų audra sutinka dalyviai Josifo Visarionovičiaus Stalino pasirodymą tribūnoje.

Draugo su draugu Stalinu į mauzoliejaus tribūną pakyla drg. drg. V. M. Molotovas, G. M. Malenkovas, L.P. Berija, K. E. Vorošilovas, A. I. Mikojanas, L. M. Kaganovičius, N. A. Bulganinas, A. A. Andrejevas, N. S. Chruščiovas, A. N. Kosiginas, N. M. Švernikas, M. A. Suslovas, P. K. Ponomarenko, M. F. Škiriatovas. Susirinkusieji sutinka juos karštais plojimais.

10 valandą iš Spaso vartų išvažiuoja Tarybinės Armijos generalinio štabo viršininkas armijos generolas S. M. Štemenko, kuris priima paradą. Jį sutinka parado vadas generolas—pulkininkas P. A. Artemjevas. Priėmęs parado vado raportą ir apvažiavęs kariuomenę, generolas Štemenko pakyla į mauzoliejaus tribūną, prieina prie mikrofono ir sako kalbą. Drg. Štemenko Tarybinės vyriausybės ir Visasąjunginės Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komiteto vardu ir jų pavestas sveikina TSRS Ginkluotųjų Pajėgų karius, Tarybų Sąjungos darbo žmones ir šventėje dalyvaujančius užsienio svečius su Gegužės Pirmosios diena. Generolui Štemenko baigus kalbėti, prasidėjo iškilmingas kariuomenės paradas. Įvykęs paradas parodė, jog Tarybų Sąjungos Ginkluotosios Pajėgos ištikimai saugoja Tarybų Sąjungos sienų neliečiamybę ir tvirtai budi mūsų Tėvynės taikos ir saugumo sargyboje.

Pusseptintos valandos tęsėsi grandiozinė darbo žmonių demonstracija. Joje dalyvavo daugiau kaip milijonas žmonių.

Maskviečiai išėjo į Gegužės Pirmosios demonstraciją teisėtai didžiuodamiesi savo mylimuoju miestu. Į jų širdis gilijai įstrigo išmintingi Stalino žodžiai: „Maskvos nuopelnas yra tas, jog ji nenuilstamai demaskuoja naujo karo kurstytojus ir renka aplink taikos vėliavą visas taikingas tautos. Yra žinoma, jog taikingos tautos su pasitikėjimu žiūri į Maskvą, kaip į didžiosios taikingos valstybės sostinę ir kaip į galingą taikos tvirtovę".

Ištikima proletariniam internacionalizmui, tarybinė liaudis Gegužės Pirmosios šventę iš visos širdies broliškai sveikina visas tautas, kovojančias dėl taikos, demokratijos, socializmo.

Maskviečiai, kaip ir visa tarybinė liaudis, pademonstravo savo karštą meilę tarybinei tėvynei ir beribį atsidavimą bolševikų partijai, didžiajam Stalinui.

Stalinas! Tas brangiausias vardas buvo kiekvieno demonstranto lūpose. Jis liepsnojo tukstančiuose plakatų. Žmonės tarė Stalino vardą, kaip mūsų Tėvynės laimės ir galios simbolį, kaip taikos ir visų tautų draugystės simbolį.

Darbo žmonės raportavo partijai ir vyriausybei apie laimėjimus, pasiektus socialistinėse lenktynėse dėl naujo galingo ekonomikos ir kultūros pakilimo, dėl 1950 metų liaudies ūkio plano įvykdymo pirma laiko.

Stalino rūpinimusi apgaubti tarybiniai žmonės Gegužės Pirmosios dieną pademonstravo savo pasirengimą ir ateityje karštai kovoti dėl naujų laimėjimų socialistinėse lenktynėse, dėl tolesnio socialistinės valstybės galybės sustiprinimo.

* * *

Gausios demonstracijos įvyko Leningrade, Kijeve, Minske, Tbilisi, Baku, Taškente, Rygoje, visuose Tarybų Sąjungos miestuose ir rajonuose.

Leningrade Gegužės Pirmosios demonstracijoje, atsidavimo Tėvynei, bolševikų partijai, didžiajam Stalinui demonstracijoje, dalyvavo daugiau kaip 835000 darbo žmonių.

Baku demonstracijoje dalyvavo daugiau kaip 350.000 žmonių, Ukrainos sostinėje Kijeve Gegužės Pirmosios dienos demonstracijoje dalyvavo apie 400.000 darbo žmonių.

Gegužės Pirmosios vakare Maskvoje, Sąjunginių respublikų sostinėse, o taip pat Kaliningrade, Lvove, Chabarovske, Vladivostoke, ir miestuose—didvyriuose šaltuvo 20 artilerijos salvių.

(TASS—ELTA)

—o—

Gegužės Pirmosios minėjimas apskrityje

Zarasuose

Džiugiai ir iškilmingai sutiko Gegužės Pirmosios šventę Zarasų miesto gyventojai.

Balandžio 30 dieną miesto kino teatro salė prisirinko pilnutėlė žmonių. Čia susirinko darbininkai, tarnautojai, partiniai ir tarybiniai darbuotojai, moksleiviai. 20 valandą prasidėjo iškilmingas posėdis, skirtas Gegužės Pirmosios šventei. Susirinkusiems audringai plojant, išrenkamas Garbės prezidiumas—VKP(b) CK Politbiuras su tarybinės liaudies ir viso pasaulio darbo žmonių vadu draugu Stalinu priešakyje.

Pranešimą apie Gegužės Pirmąją — tarptautinę darbo žmonių solidarumo dieną—padarė LKP(b) apskrities komiteto sekretorius drg. Ežerinis.

Po pranešimo buvo vieningai priimtas nutarimas pasiųsti sveikinimo laišką draugui Stalinui. Laiško tekstą skaito apskrities vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas drg. Petrovas.

Po to sekė meninė dalis, suorganizuota Zarasų vidurinių mokyklų № 1 ir № 2 moksleivių jėgomis.

Skaitlingai rinkosi Gegužės Pirmosios rytą tarnautojai ir darbininkai su vėliavomis, plakatais ir didžiųjų vadų portretais į aikštę prie vidurinės mokyklos № 1.

Tarybų aikštėje įvyko masinis mitingas ir demonstracija. Sveikinimo žodį į susirinkusius tarė drg. Vitukinas. Po to kalbėjo LKP(b) apkomo sekretorius drg. Binkis, liaudies švietimo skyriaus vedėjas drg. Jurevičius, Imbrado valsč. „Komjaunuolio" kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Mackevičius ir kiti.

Gegužės dienomis įvyko masiniai pasilinksminimai miesto sode, gegužinės Magučiuose.

Rimšėje

Š. m. balandžio mėn. 30 dieną Rimšėje įvyko iškilmingas posėdis, paskirtas Gegužės Pirmajai atžymėti. Platų ir išsamų pranešimą apie Gegužės Pirmąją padarė LKP(b) valsčiaus komiteto sekretorius drg. Safronovas.

Po paskaitos Rimšės 7-metės mokyklos mokiniai, vadovaujami mokytojos Vinckutės, atliko meninę programą.

Dusetose

Pakilusia, šventiška nuotaika sutiko tarptautinę darbo žmonių šventę—Gegužės Pirmąją Dusetų valsčiaus darbo žmonės.

Balandžio 30 dieną valsčiaus centre įvyko iškilmingas posėdis, į kurį susirinko daugiau kaip 500 darbininkų, kolūkiečių ir tarnautojų. Pranešimą apie tarptautinę darbo žmonių šventę—Gegužės Pirmąją padarė LKP(b) Dusetų valkomo sekretorius drg. Juškėnas.

Po pranešimo Dusetų vidurinės mokyklos moksleiviai atliko meninę dalį.

Gegužės Pirmąją jau iš pat ryto lozungais, transparentais ir didžiųjų vadų portretais ir vėliavomis papuoštomis miestelio gatvėmis būriais rinkosi miestelio gyventojai ir aplinkinių kolūkių kolūkiečiai į demonstraciją. Organizuotai atvyko „Raudonosios žvaigždės", „Gegužės Pirmosios" ir Salomėjos Nėries vardo kolūkių kolūkiečiai.

Po demonstracijos miestelio aikštėje įvyko mitingas.

Susirinkimai ir mitingai, skirti tarptautinei darbo žmonių šventei —Gegužės Pirmajai, įvyko taip pat valsčiaus kolūkiuose.

A. Liepinis

Rašytojas bolševikas Petras Cvirka

Prieš trejetą metų, gegužės 2 d. mirė lietuvių tarybinės prozos pradininkas, talentingiausias Tarybų Lietuvos rašytojas Petras Cvirka. Didelis kūrybos plūoštas ir nuostabi jo veikla kuriant ir stiprinant mūsų tarybinę respubliką — yra brangiausias palikimas, kurio lietuvių liaudis niekuomet nepamirš.

Petro Cvirkos talentas subrizgėjo dar buržuazinės Lietuvos laikais, kai jis savo kuriniais ėmė demaskuoti buržuazinę santvarką, kovoti prieš fašizmą ir atvirai reikšti simpatiją socializmo šaliai — Tarybų Sąjungai.

Pradedant 1930 metais Petras Cvirka patraukia į save pažangiųjų Lietuvos žmonių dėmesį kaip apsakymo „Saulėlydis Nykos valsčiuje" autorius. Jau tuo metu Cvirka palaiko ryšius su pogrindyje buvusia Lietuvos komunistų partija, mato klasių kovą ir stengiasi ją pavaizduoti. Fašizmo atsiradimas Vokietijoje ir jo stiprėjimas Lietuvoje, buržuazijos siautėjimas ir Lietuvos darbo žmonių kova prieš reakciją, visa tai ne tik giliai įstringa Cvirkos sąmonėn, bet daro iš jo aktyvų kovotoją — rašytoją, savo kūryba stojantį prieš buržuazinę santvarką. 1934 metais Cvirka sukuria savo pirmą romaną „Frank Kruk", kuriame pavaizduoja ne tik lietuviškos buržuazijos šlykštų veidą, bet aiškiai demaskuoja dolerinę Amerikos „demokratiją", kurios rykliška buržuazija pasiryžusi atiklti pačius biaurlausius nusikaltimus, kad iš to galėtų pasipelnyti. „Frank Kruk" romanas ypač atrodo aktualus šiuo metu, kai Amerikos imperialistiniai gangsteriai visomis priemonėmis stengiasi sukurstyti naują pasaulinį karą.

Pats reikšmingiausias idėjiškai meniškas Petro Cvirkos kūrinys yra jo romanas „Žemė maitintoja", kurį jis parašė 1935 metais. Šiuo romanu Cvirka demaskavo buržuazinę žemės reformą, parodė tą apgaulę ir klastą, kurių pagalba lietuviškoji buržuazija stengėsi užkirsti kelią socialistinei revoliucijai Lietuvoje. Romano svarbiausias didvyris Juras Tarutis, lietuviškos buržuazijos apgautas, pradžioje tikėjo viskuo, ką buržuazija teigė ir žadėjo, bet gyvenimo tikrovės buvo priverstas pakeisti savo nuomonę ir stojo prieš buržuaziją. Šiame romane pirmą kartą mūsų literatūroje iškyla darbo valstiečių svajonė susilaukti tokios Lietuvos, kur ežios nebeskirtų žmogaus nuo žmogaus, kur nebūtų dvarininkų ir kitokių išnaudotojų.

Romanas „Žemė maitintoja" yra pirmas mūsų literatūros kūrinys, kuriame pasireiškia socialistinio realizmo pradmens, nes jo veikėjai ne tik kritikuoja buržuazinę santvarką, bet teigia naują socialistinę santvarką, kurią mūsų liaudis laimėjo prieš 10 metų. „Žemė maitintoja" yra lietuvių tarybinės literatūros klasikinis veikalas.

Greta savo trejeto romanų, Petras Cvirka sukūrė labai didelį pluoštą trumpų apsakymų, novelių, pasakų ir apybraižų, parodydamas didelį literatūrinį meistriškumą ir gilų idėjiškumą. Rūpindamasis Lietuvos jaunimo tėsingu, pažangiu auklėjimu, jis rašo apsakymus vaikams ir jaunimui, kur iškelia pažangią jėgą ir pasmerkia išnaudotojus. Cvirkos lietuvių pasakų knyga „Nemuno pasakos", išėjusi jau po jo mirties, yra pats vertingiausias įnašas į lietuvių šios rūšies literatūrą.

Kai 1940 metų vasarą nuvirto fašistinė smetoniškoji diktatūra ir Lietuvos liaudis stojo į tarybinį kelią, Petras Cvirka, kaip tikras liaudies tribūnas, spaudoje ir žodžiu mitinguose triuškino buržuazinės ideologijos liekanas, visomis savo jėgomis prisidėjo prie Tarybų Lietuvos kūrimo ir tarybinės santvarkos stiprinimo. Liaudis jį išrenka savo atstovu į liaudies seimą ir jis leina į seimo delegaciją, vykstančią ir Maskvą prašyti TSRS Aukščiausiąją Tarybą priimti Lietuvą į Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos sudėtį. Jis organizuoja Lietuvos tarybinių rašytojų organizaciją, jis ima redaguoti pirmą laisvą tarybinį literatūrinį žurnalą „Raštai".

Didžiojo Tėvynės karo metu pasitraukęs į Tarybų Sąjungos gilumą, Petras Cvirka sukūrė visą eilę vertingų kūrinių, tokių kaip „Lakštingala", „Vienas paveikslas", visą eilę pasakų. Jo talentingos kūrybos žodis prisideda prie tarybinių tautų kovos prieš hitlerinius grobikus, skatina lietuvius tarybinius karius triuškinti nuožmų priešą. Cvirkos kūrinius skaitė ir jo balsą girdėjo ne tik Tarybinės Armijos lietuviškieji kariai: jis paveikė taip pat mūsų partizanus ir laikinai pavergtos Tarybų Lietuvos žmones. Jo kūriniai, gausiai verčiami į rusų ir kitas kalbas, pasiekė šimtus milijonų skaitytojų Tarybų Sąjungoje ir už jos ribų.

Į atvaduotą Tarybų Lietuvą Petras Cvirka grįžta kupinas jėgų ir pasiryžimo dirbti jos labui. Savo naujuose apsakymuose ir straipsniuose jis vaizduoja naujo socialistinio gyvenimo daigus. Jis kovoja su nacionalistinėmis liekanomis žmonių sąmonėje, bolševikine, principine kritika skatina mūsų rašytojus atiduoti savo kūrybinę jėgą mūsų liaudies kovai ir darbui pavaizduoti. Petras Cvirka, rašytojų išrinktas, stojo Lietuvos tarybinių rašytojų sąjungos priešakyje ir jai vadovavo iki pat savo mirties. 1947 m. pradžioje jis vėl buvo išrinktas LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatu.

Petras Cvirka nepaprastai mylėjo ir brangino komunistų partiją — savo vadovą ir mokytoją. Jau buržuazininiais laikais palaikęs su partija ryšius, jis 1940 metais įstojo į jos kovingąsias gretas ir tapo priešakiniu rašytoju — bolševiku.

Praėjo trejetas metų nuo Petro Cvirkos mirties, o jo veikalai gyvena liaudyje ir dalyvauja kovoje dėl galutinės pergalės — komunizmo sukūrimo. Petro Cvirkos kūriniai gausiai leidžiami lietuvių ir kitomis tarybinių tautų kalbomis, jo stambesni ir smulkesni veikalai inscenizuojami ir pritaikomi scenai. O Lietuvos žemė, kurią jis taip gaivalingai mylėjo, šį, trečiąjį nuo jo mirties, pavasarį sutinka be ežių ir be rėžių, kolūkiškai, apie ką Petras Cvirka svajojo jau 1935 metais.

J. Šimkus

Galingas partijos ginklas

Kovoje už aukštą derlių

Šių metų sausio mėnesio pradžioje išėjo pirmasis mūsų kolūkio sienlaikraščio „Į Šviesią Ateitį“ numeris. Šiame numeryje buvo atžymėta pirmieji kolektyvinio darbo laimėjimai, kuriuos pasiekė kolūkiečiai darniu kolektyviniu darbu. Sienlaikraštis kvietė kolūkiečius pradėti intensyvią kovą už aukštą šių metų derlių, savalaikiai atremontuoti inventorių, pilnai apsirūpinti mineralinėmis trąšomis, pritaikyti savo kolūkio laukuose priešakinę tarybinę agrotechniką, visokeriopai plėsti socialistinį lenktyniavimą už savalaikį ir gerą pasiruošimą pavasario sėjos darbams.

Jau pirmieji sienlaikraščio numeriai parodė, kad kolūkiečiai domisi savo laikraščiu, skaito jį ir aktyviai jame dalyvauja. Sienlaikraštis tapo tikra to žodžio prasme kolūkiečių organizatorius jų kovoje dėl tolesnio organizacinio — ūkinio kolūkio stiprinimo.

S. m. kovo mėnesį sienlaikraštyje buvo patalpinta žinutė, pavadinta „Kada remontuos inventorių“, kur buvo iškelta bloga žemės ūkio inventoriaus remonto eiga. Ši žinutė buvo apsvarstyta kolūkio valdybos posėdyje. Valdyba iškeltus sienlaikraštyje trūkumus pripažino teisingais ir padėčiai ištaisyti ėmėsi konkrečių priemonių, ko pasėkoje jau balandžio mėnesio pradžioje visi žemės ūkio inventoriaus remonto darbai pilnumoje buvo baigti.

Daug padarė mūsų laikraštis ir pravedant pavasario sėjos darbus. Žinutėje „Mūsų pirmūnai“ laikraštis atžymėjo geriausius kolūkiečius, darbo pirmūnus drg. drg. B. Kriaukį, R. Breidoką, Z. Pipirą ir kitus, kurie pasižymėjo pavasario sėjos pravedimo metu, kiekvieną dieną įvykdydami po 1,5—2 išdirbio normas. Ši žinutė pietų pertraukos metu buvo perskaityta visų sėjos darbuose dalyvavusių kolūkiečių. Visi jie davė žodį neatsilikti nuo pirmūnų. Ir nuo šio momento darbo pirmūnų gretos pradėjo augti.

Žinutėje „Darbo drausmės laužytojai“ buvo kritikuojami kolūkiečiai J. Šakalys, Č. Velička, Mikšienė dėl nesilaikymo darbo drausmės. Žinutė juos labai paveikė, ir dabar jie dirba gerai.

Paskutiniame sienlaikraščio numeryje kolūkiečiai pasakoja, kokius jie pasiekė laimėjimus. Gegužės Pirmajai mūsų kolūkis baigė ankstyvųjų grūdinių kultūrų sėją.

Šiais metais mūsų kolūkiečiai, atsakydami į apskrities žemės ūkio pirmūnų kreipimąsi, įsipareigojo žymiai pakelti derlių, kovoti už tolesnį jaunos žemės ūkio artelės stiprinimą. Iš kiekvieno ha įsipareigota išauginti grūdinių ir ankstinių kultūrų po 14 centnerių, bulvių po 140 cent.

Tam, kad šie įsipareigojimai būtų pilnumoje įvykdyti, sienlaikraštis savo skiltyse reguliariai skelbs įsipareigojimų vykdymo eigą, rodys darbo pirmūnus, kels trūkumus, mobilizuos kolūkiečius į kovą už aukštą šių metų derlių, kovos už tai, kad visi kolūkiečių priimtieji įsipareigojimai ne tik būtų įvykdyti, bet ir žymiai viršyti.

J. Lesmanavičiūtė
Imbrado valsč. „Pirmūno“ kolūkio sienlaikraščio „Į Šviesią Ateitį“ redaktorius

Svarbus pagalbininkas agitaciniame darbe

Šiandien visa tarybinė liaudis atžymi bolševikinės spaudos dieną. Šią dieną su didžia meile tarybinei spaudai — agitacinio darbo pagalbininkui atžymiu ir aš. Dirbti agitatoriaus darbą kolūkyje spauda man daug padeda. Laikraštyje aš surandu reikalingą agitaciniam darbui medžiagą, susipažįstu su uždaviniais, stovinčiais prieš kolūkiečius, vėliau su tais uždaviniais supažindinu kolūkiečius, mobilizuoju juos į sėkmingą uždavinių įvykdymą.

Savo darbe aš dažnai naudojuosi laikraščiuose talpinta medžiaga apie mūsų respublikos ir visos mūsų plačiosios Tėvynės darbo pirmūnų laimėjimus, jų darbo patyrimą, ir kviečiu kolūkiečius pasekti jų pavyzdžiu, kovoti už tolesnį kolūkio organizacinį — ūkinį stiprinimą.

Ypač didelę pagalbą man teikia laikraščio skyrelis „Į pagalbą agitatoriui“, kur aš surandu, kaip reikia nušviesti tą ar kitą klausimą, labiausiai dominantį kolūkiečius.

Supažindinti kolūkiečius su apskrities darbo žmonių atsiekimais daug padeda apskrities laikraštis „Pergalė“.

Tik plačiai pasinaudodamas bolševikine spauda, reguliariai skaitydamas laikraščius, aš, kaip agitatorius, galiu pilnai nušviesti savo klausytojams visus tuos įvykius, kurie vyksta mūsų didžiojoje Tėvynėje, mūsų respublikoje ir apskrityje. Tik su bolševikinės spaudos pagalba aš galiu mobilizuoti kolūkiečius į savalaikį ir priešlaikinį partijos ir vyriausybės statomų prieš juos uždavinių vykdymą.

Tinkamai panaudodamas iš spaudos gautas žinias, aš padarau pasikalbėjimus su kolūkiečiais įdomius, konkrečius ir veiksmingus. Todėl aš tarybinę spaudą ypatingai vertinu, kaip geriausią pagalbininką agitatoriaus darbe.

A. Kubanovas
Imbrado v. Kalinino vardo kolūkio agitatorius

Su naujais laimėjimais sutiko Gegužės Pirmąją

Kutuzovo vardo kolūkyje

Degučių valsčiaus Kutuzovo vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai tvirtai nusprendė grūdinių kultūrų sėją įvykdyti iki Gegužės Pirmosios. Sėją pradėjo organizuotai. Kolūkiečių tarpe išsivystė socialistinės lenktynės, per kurias ypač pasižymėjo kolūkiečiai Rinkevičius J., Kazanovas L., Milaševičius L. ir kiti, kurie dienos išdirbio normas žymiai viršydavo. Neatsiliko nuo jų ir kiti kolūkiečiai.

Gegužės Pirmąją Kutuzovo vardo kolūkio kolūkiečiai sutiko ne tik įvykdę sėjos planą, bet ir viršiję jį. Vietoj 101 ha pagal planą čia buvo pasėta 113 ha vasarinių grūdinių kultūrų.

Kolūkiečiai įsipareigojo sparčiais tempais ir aukštame agrotechnikos lygyje pravesti bulvių sodinimą, gerai prižiūrėti pasėlius.

J. Leipčius

„Salomėjos Nėries“ kolūkyje

Iki Gegužės Pirmosios grūdinių kultūrų sėją pilnutinai užbaigsime, — taip nusprendė Dusetų valsčiaus Salomėjos Nėries vardo kolūkio kolūkiečiai. Balandžio 28 dieną vasarinių grūdinių kultūrų sėja buvo užbaigta. Kolūkiečiai virš plano vasarinėmis kultūromis užsėjo virš 10 ha dirvos. Tokiu būdu kolūkiečių duotas pažadas buvo pilnai ištesėtas.

L. Kolovaitė

„Raudonosios Vėliavos“ kolūkyje

Stoję į gegužinį socialistinį lenktyniavimą dėl pavasario sėjos spartaus ir kokybiško pravedimo, gerų rezultatų pasiekė Antazavės valsčiaus „Raudonosios Vėliavos“ kolūkio kolūkiečiai. Jau balandžio 27 dieną jie pilnai įvykdė vasarinių grūdinių kultūrų sėjos planą, apsėdami 101 ha dirvos.

Gegužės Pirmąją jie sutiko viršiję sėjos darbų planą.

A. Matuiis

„Kęstučio“ kolūkyje

„Kęstučio“ kolūkio kolūkiečiai (Degučių v.) įsipareigojo grūdinių kultūrų sėją užbaigti iki Gegužės Pirmosios. Tą įsipareigojimą jie garbingai įvykdė. Grūdinių kultūrų sėja ne tik užbaigta, bet ir viršyta.

Kolūkyje yra atskirti sėkliniai sklypai, kurių priežiūra ypatingai pagerinta. Pasėliai čia patręšti granuliuotomis trąšomis. Siekiant aprūpinti gyvulius pašaru, pasėta virš plano 2,6 ha vienamečių žolių.

Kolūkiečiai įsipareigojo išauginti šiais metais aukštą derlių.

P. Bertašius

„Pergalės“ kolūkyje

Tinkamas ir savalaikis pavasario sėjos pravedimas — į gegužinį socialistinį lenktyniavimą, kolūkiečiai grūdinių kultūrų sėją pilnai užbaigė balandžio 30 dieną.

A. Juozėnas

Bolševikinės spaudos diena

Tarybinė liaudis kasmet pažymi gegužės 5 dieną kaip bolševikinės spaudos dieną.

1912 m. gegužės 5 d. Peterburge išėjo pirmasis numeris darbininkų masinio laikraščio „Pravda“, sukurto V. I. Lenino nurodymu, J. V. Stalino iniciatyva.

Pirmasis „Pravdos“ numeris buvo paruoštas vadovaujant draugui Stalinui, kuris nustatė laikraščio kryptį. Redakciniame straipsnyje, parašytame draugo Stalino, buvo pasakyta, jog „Pravdos“ tikslas yra apšviesti rusų darbininkų judėjimo kelią, skleisti darbininkų tarpe tiesą apie darbininkų klasės draugus ir priešus, budėti darbininkų reikalo interesų sargyboje.

Caro patvaldystės sąlygomis revoliucinio darbininkų laikraščio leidimas buvo lydimas didelių sunkumų ir pavojų. „Pravda“ buvo daug kartų uždaroma. Bolševikai leisdavo ją toliau kitais pavadinimais. Laikraščiui uždėdavo nepakeliamas pabaudas. Darbininkai rinkdavo kapeikas į mėgiamojo laikraščio fondą. Laikraščio redaktorius ir bendradarbius caro policija mesdavo į kalėjimus.

Tokia yra ir dabar revoliucinės darbininkų spaudos padėtis buržuazinėse šalyse, kurių vadovai nesigaili dažų, kad sudarytų, perdėm melagingą vaizdą „spaudos laisvės“, tariamai esančios išgirtos „Vakarų demokratijos“ valstybėse. Bet mes žinome, jog komunistiniai laikraščiai neturi ten reikalingos spaustuvių bazės, jie neturi popieriaus. Juos piudo ir persekioja už teisingą žodį, demaskuojantį žiaurią išnaudojimo santvarką, imperialistinio plėšimo ir karų santvarką. Tuo pačiu metu visokeriopai skatinama kapitalistiniame pasaulyje buržuazinė spauda, kuri kvailina skaitytojų sąmonę, žadina juose nusikalstamus instinktus, kelia neapykantą kitoms tautoms, ragina grobikiškam karui prieš TSRS ir liaudies demokratijos šalis. Tikroji spaudos laisvė gali egzistuoti tik ten, kur nuversta kapitalistinė santvarka ir kur valdžia yra darbininkų klasės rankose, liaudies rankose. Tuoj po Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos Tarybų Sąjungoje buržuazijai ir jos liokajams buvo atimtos lėšos ir galimybės leisti savo laikraščius. Spaustuvės, popierius, dažai — viskas buvo skirti laikraščiams, knygoms, žurnalams leisti darbo žmonių interesais prieš buržuaziją.

Komunistų partija ir Tarybų valdžia suteikė didžiulį užmojį laikraščių, knygų, žurnalų išleidimui liaudžiai. Tarybų Sąjungoje pastatytos naujos didelės knygų ir laikraščių spaustuvės, sukurti didžiuliai popieriaus kombinatai. Niekuomet praeityje mūsų šalyje nebuvo leidžiama tiek knygų ir laikraščių tokiais didžiuliais tiražais, kaip po Spalio revoliucijos.

Tik per laikotarpį nuo 1917 ligi 1947 metų TSRS buvo išleista 889.000 knygų ir brošiūrų 11 milijardų 300 milijonų egzempliorių tiražu. Mūsų šalyje knygos išleidžiamos 119 kalbų, tame tarpe ir kalbomis 40 tautybių, kurios tik Tarybų valdžios metais įgijo raštą.

Draugas Stalinas pavadino spaudą stipriausiu ginklu, kurio pagalba, partija kasdien, kiekvieną valandą kalba savo, jai reikalinga kalba.

Tarybinės spaudos istorija glaudžiai susijusi su Tarybų valdžios istorija. Pilietinio karo metais spauda mobilizavo darbo žmonių pastangas kovai prieš interventus ir baltagvardiečius. Po to svarbiausias uždavinys buvo liaudies ūkio atkūrimas. Stalininių penkmečių epochoje spauda suvaidino didžiulį vaidmenį keliant darbininkų ir valstiečių darbo aktyvumą, organizuojant socialistines lenktynes, kovojant dėl šalies industrializacijos ir žemės ūkio kolektyvizacijos, demaskuojant partijos ir liaudies priešus, socializmo priešus. Didžiojo Tėvynės karo metais spauda kėlė liaudį į šventą kovą prieš vokiškuosius fašistinius grobikus, įdiegė tarybiniams žmonėms pasitikėjimą savo jėgomis, pasitikėjimą pergale. Dabar, pokarinio stalininio penkmečio metais, mūsų spauda yra priešakinėse pozicijose partijos kovos dėl tolesnio liaudies ūkio ir kultūros išvystymo, kovos dėl dar didesnio TSRS galybės sustiprinimo.

Mūsų spauda turi auklėti žmonėse tarybinį patriotizmą ir tarybinę tautų draugystės ideologiją, demaskuoti bet kurios buržuazinės ideologijos pasireiškimus ir kovoti prieš juos. Ji turi išplatinti pažangiausias pramonės žmonių patyrimą, žemės ūkio, transporto, mokslo žmonių patyrimą ir nepaliaujamai kovoti su visais, kurie trukdo, stabdo mūsų spartų judėjimą pirmyn, į komunizmą.

Didelė yra spaudos reikšmė išvystant bolševikinę kritiką ir savikritiką. Draugas Stalinas sako: „Tegu partija, tegu bolševikai, tegu visi sąžiningi mūsų šalies darbininkai ir darbo elementai iškelia aikštėn mūsų darbo trūkumus, mūsų statybos trūkumus, tegu nubrėžia kelius tiems trūkumams pašalinti, siekiant, kad mūsų darbe ir mūsų statybose nebūtų sustingimo, purvo, puvimo, siekiant, kad visas mūsų darbas, visa mūsų statyba gerėtų diena iš dienos ir eitų nuo laimėjimų į laimėjimus“. (J. V. Stalinas, Raštai XI t. 30 psl.).

Šventa tarybinės spaudos pareiga — jautriai klausytis skaitytojų balso. Tik būdama glaudžiai ir organiškai susijusi su skaitytojų mase, mūsų spauda gali įvykdyti tuos aukštus reikalavimus, kuriuos jai iškelia partija ir liaudis.

G. Denisovas

Gegužės Pirmosios šventė užsienyje

Kinija

Pirmą kartą laisvai šventė Gegužės Pirmosios dieną didžioji kinų tauta, sudaužiusi imperialistinės priespaudos grandis. Iškilmingu saliutu ir tautiniu himnu bei „Internacionalo“ giedojimu prasidėjo Gegužės Pirmosios demonstracija Kinijos liaudies respublikos sostinėje—Pekine.

Daugiau kaip 300.000 žmonių dalyvavo Gegužės Pirmosios demonstracijoje aikštėje prie „Dangaus ramybės“ vartų, kurią vis dažniau ir dažniau vadina „Chunčan“ (Raudonoji aikštė).

Demonstrantai karštai sveikino tribūnose buvusius Kinijos liaudies vadą Mao Czeduną, Centrinės liaudies vyriausybės pirmininko pavaduotojus Liu Šao — ci, Sun Czin— lin, Čžan Lanį, Li Czi — šenį, Liaudies išvaduojamosios armijos vyriausiąjį vadą Čžu De, administracinės tarybos ministrą pirmininką ir užsienio reikalų ministrą Čžou En—lajų, Liaudies vyriausybės ministrus, partinių, profsąjunginių ir visuomeninių organizacijų vadovus, o taip pat diplomatinio korpo atstovus ir VLKJS delegacijos narius su N. A. Michailovu priešakyje.

Demonstrantai žygiavo su kovos dėl taikos, prieš naujo karo kurstytojus šūkiais, amžinos draugystės su Tarybų Sąjunga priešakyje, didžiojo Stalino vadovaujamos ir įkvepiamos, auga ir stiprėja, jog jos galingesnės, negu karo kurstytojų jėgos.

Čekoslovakija

Čekoslovakijos sostinėje — Pragoje Gegužės Pirmosios demonstracija tęsėsi daugiau kaip 6 valandas. Gražiai papuoštoje Vaclavo aikštėje vyriausybinėse tribūnose demonstrantus sveikino respublikos prezidentas K. Gotvaldas, ministras pirmininkas A. Zapotockis, Čekoslovakijos komunistų partijos generalinis sekretorius R. Slanskis, ministrai.

Prieš pradedant demonstraciją kalbą į darbo žmones pasakė Klementas Gotvaldas. Jis apibūdino laimėjimus, kuriuos pasiekė Čekoslovakijos liaudis, kovodama dėl socializmo, ir tvirtas šalies pozicijas bendrame taikingų tautų, kovojančių dėl taikos ir socializmo, fronte. „Tegyvuoja ilgus metus tarybinės liaudies ir viso pasaulio darbo žmonių vadas, geriausias Čekoslovakijos darbo žmonių draugas ir mokytojas — didysis Stalinas!“. Tuos žodžius, kuriais baigė prezidentas savo kalbą, lydėjo šimtų tūkstančių žmonių ovacijų griausmas.

Prancūzija

Gegužės Pirmosios išvakarėse Paryžiaus priemiestyje, kur susilieja du miesteliai Žantiji ir Arkei, gausiai darbo žmonėms dalyvaujant, buvo atidarytas Stalino vardo prospektas. Šitas vardas buvo suteiktas prospektui didžiojo tautų vado 70 — mečio garbei. Tas faktas byloja apie tai, jog ryšiai, siejusieji TSRS ir Prancūzijos tautas kovos prieš bendrą priešą — hitlerininkus metais, liko ir stiprėja.

Gegužės Pirmosios dieną Paryžiaus darbo žmonės žygiavo nuo Nacijos aikštės į Bastilijos aikštę su vėliavomis, aukštai iškeltais plakatais, kuriuose liepsnojo įrašai: „Šalin karą!“, „Uždrauskite atominę bombą!“,„Prancūzijos liaudis nekariaus, niekuomet nekariaus prieš TSRS!“, „Tegyvuoja didysis Stalinas, taikos visame pasaulyje vėliavnešis!“.

Pirmose demonstrantų gretose žengė Pasaulinio taikos šalininkų kongreso Nuolatinio komiteto pirmininkas, garsus prancūzų mokslininkas Žolio-Kiuri, kuris pastaruosiomis dienomis Vašingtono nurodymu buvo pašalintas iš aukščiausiojo komisaro atominei energijai posto dėl savo aktyvios kovos prieš naujo karo kurstytojus.

Demonstrantai audringai sveikino Žolio Kiuri, Morisą Torezą, Žaką Diuklo, Marselį Kašeną, Benua Frašoną, Ivą Faržą ir kitus įžymiausius kovotojus prieš Prancūzijos pavergimą Amerikos imperialistams, prieš naujo karo parengimą.

(TASS—ELTA).

Mums rašo

Nėra sienlaikraščio

Degučių valsčiaus „Tiesos“ kolūkio kolūkiečiai gerai supranta sieninės spaudos reikšmę. Tačiau kolūkio valdyba (kolūkio pirmininkas P. Rukštelė) tuo visai nesirūpina. Kolūkiečiai norėtų kuo greičiau sužinoti, kokie jų darbo rezultatai, kaip vyksta socialistinis lenktyniavimas.

Kolūkiečiai pageidauja, kad šiuo reikalu būtų susirūpinta, ir sienlaikraštis kolūkyje būtų suorganizuotas.

A. Trapnys

Kada įsteigs parduotuvę

Salako valsč. Didžiasalio kaimas yra tolokai nuo paties Salako (10 km). Į Dukštą ir į Zarasus irgi ne arti. Kolūkiečiams prireikus kasdieninio vartojimo prekių, tenka sugaišti daug brangaus laiko. Be to, čia yra mokykla, klubas—skaitykla, pieno priėmimo punktas, kuriems irgi tenka kartais dėl menkniekio daug sutrukdyti laiko.

Apie tai jau buvo kalbėta vartotojų kooperacijos narių susirinkime, kreiptasi pas valsčiaus vartotojų kooperacijos valdybos pirmininką. Bet kol kas-be naudos. Šiuo reikalu reikėtų rimtai susirūpinti.

E. Bikulčiutė

Neremontuojamas tiltas

Žagarynės kaime, ant Šventosios upės yra tiltas. Tiesa, gerai būtų, kad tai būtų tiltas, bet dabar yra tik jo griuvėsiai. Važiuoti per tokį tiltą, aišku, neįmanoma, nes yra nuolatinis pavojus per skyles atsidurti upėje. Ir todėl keleiviams tenka važiuoti tiesiog per upę.

Aplinkiniai gyventojai ir pravažiuojantieji kelia klausimą: kada bus atremontuotas šis tiltas.

P. Triponas

—0—

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Užburtas ratas“

„Pergalės“ laikraščio №48 (463) buvo talpintas feljetonas „Užburtas ratas“, kuriame buvo iškelta bloga miesto vykd. komiteto komunalinio ūkio skyriaus vedėjo pažiūra į darbo žmonių reikalus.

Apskrities vykdomasis komitetas praneša, kad faktai, iškelti straipsnyje, pasitvirtino. Trūkumų pašalinimui imtasi priemonių. Komunalinio ūkio skyriaus vedėjo drg. Pupeikio darbas buvo apsvarstytas apskrities vykdomojo komiteto posėdy ir jam išreikštas papeikimas. Drg. Pupeikiui duotas nurodymas galutinai išskirti pil. Kazlauskui namo statybai sklypą.

Pavyzdingai pasiruoškime egzaminams

Artėja labai svarbus laikotarpis mokyklų darbe—keliamieji ir baigiamieji egzaminai.

Egzaminai yra visų mokslo metų rezultatų suvedimas, svarbus valstybinis pedagoginės kontrolės aktas tarybinėje mokykloje, mokyklos mokomojo—auklėjamojo darbo dalis, turinti svarbią pedagoginę politinę reikšmę.

Tinkamai ir laiku pasiruošti egzaminams—svarbiausias visų mokytojų uždavinys. Kad tinkamai šį svarbų mokyklų darbo grandyje laikotarpį organizavus, reikalinga ruoštis visu rimtumu.

Ypatingai svarbus veiksnys mokyklų darbui pakelti į aukštesnį lygį yra LKP(b) CK V—jo plenumo nutarimai. Dar mokslo metų pradžioje šie nutarimai buvo apsvarstyti valsčių mokytojų konferencijose ir tai įgalino apsvarstyti mokyklų ir mokytojų darbą šių nutarimų šviesoje, numatyti eilę priemonių mokomojo—auklėjamojo darbo pagerinimui, ryžtingai šalinti darbe esamus trūkumus. Sąryšy su tuo žymiai pagerėjo mokomojo—auklėjamojo darbo kokybė, pakilo pamokų idėjinis lygis. Ypatingas dėmesys buvo atkreiptas į pamokų dėstymo kokybę, tarybinio patriotizmo ugdymą, komjaunimo ir pionierių organizacijų veiklą.

Dabar, prieš pat egzaminus, prieš mokytojus iškyla ypatingai atsakingas uždavinys— užtvirtinti atsiektus per mokslo metus darbo rezultatus, organizuotai užbaigti mokslo metus. Tuo tikslu reikalinga mokytojų tarybų posėdžiuose apsvarstyti pasiruošimo egzaminams eigą, numatyti konkrečias priemones darbui pagerinti.

Perteikių mokiniams žinių įtvirtinimui labai didelę reikšmę turi kartojimas. Dabar, prieš egzaminus, kartojimas įgyja itin didelę reikšmę siekiant gerų rezultatų egzaminų metu. Daugelyje mokyklų programinė medžiaga jau išeita ir pradedamas kartojimas, o tie mokytojai, kurie su programa kiek atsiliko, turi pasistengti darbą sutvarkyti taip, kad artimiausiomis dienomis programinė medžiaga būtų išeita, ir pradėti kartojimą. Būtina todėl organizuoti papildomus užsiėmimus.

Ruošiantis egzaminams nevartoti metodo—kartojimo pagal bilietus. Tai žalinga praktika, nes mokinys atsakymą iškala mechaniškai ir nesigauna tarpusavio medžiagos ryšio. Geriausia yra sudaryti kartojamosios medžiagos planą, į kurį įeina bilietų turinys ir kita svarbi bei atskirus dalykus jungiančioji medžiaga. Ši programa gali būti sudaroma sistema pagal vadovėlį arba taip, kaip mokytojas žinias perteikia. Kartojant kursinę medžiagą, į kiekvieną temą turi būti žiūrima giliai, iš naujo regėjimo taško, turi būti akcentuojamas ideologinis aštrumas ir tikslingumas, tarybinis patriotizmas, kova prieš religinius prietarus, prieš lankstymąsi merdėjančiai kapitalistinių kraštų buržuazinei kultūrai.

Didelį vaidmenį ruošiantis egzaminams vaidina mokyklų komjaunimo ir pionierių organizacijos, todėl jų darbą reikia dar labiau sustiprinti. Gražų pavyzdį parodė Baltriškių septynmetės mokyklos pionieriai, kurie įsipareigojo kiekvienas paruošti po vieną silpnesnį mokinį. Komjaunimas—mokytojo pagalbininkas mokykloje, be abejo, neliks nuošaly nuo šio svarbaus darbo ir įneš didžiulį indėlį ruošiantis egzaminams.

Pasiruošti egzaminams turi padėti ir mokyklos sieninė spauda. Joje dabar turi būti nurodomos priemonės darbo pagerinimui ruošiantis egzaminams. Didelį vaidmenį vaidina šūkiai ir plakatai. Jie aktyvina mokinių mintį, pakreipia ją reikiama kryptimi. Naudinga pavartoti kad ir tokį šūkį: „Egzaminai—tavo atskaita Tėvynei. Išlaikykime juos garbingai!“.

Egzaminai bei pasiruošimas jiems—mokinių dvasinių galių įtempimo metas. Šiuo laiku svarbu sudaryti mokiniams tokias sąlygas, kad darbas būtų kuo našesnis, kad sunaudojant kuo mažiau energijos, būtų pasiekti geriausi rezultatai. Tuo tikslu būtina mokinius šiuo metu atleisti nuo užmokyklinio darbo ir iki minimumo sumažinti jų apkrovimą užklasiniu darbu. Dėl šio klausimo negali likti abejingi ir mokinių tėvai. Mokytojai kartu su tėvais turi aptarti mokinių pasiruošimą.

Apskrities pradinių mokyklų ketvirtųjų klasių mokiniai nuo naujų mokslo metų pereis į 7-metes ar vidurines mokyklas. Toks perėjimas kartais neigiamai atsiliepia į mokinio pažangumą. Tai yra dėl to, kad dirbama skirtingais metodais, netolygiai vertinamos žinios. Todėl vidurinių ir 7-mečių mokyklų direktoriai turi lankytis savo rajono pradinėse mokyklose, stebėti mokytojų darbą, žinių vertinimą ir imtis veiksmingų priemonių trūkumų šalinimui.

Bet visos šios priemonės bus nepakankamos, jei mokiniai nebus įsisąmoninę tarybinės mokyklos egzaminų tikslų ir principų, nebus susipažinę su egzaminų nuostatais. Todėl reikalinga atsiekti, kad mokiniai būtų įsisąmoninę, jog į egzaminus jie turi ateiti gerai pasiruošę, su tvirtomis žiniomis, nes tai yra jų patriotinė pareiga, tokį uždavinį stato jiems partija ir vyriausybė.

Pasiruošimas brandos atestato egzaminams turi būti ypatingai kruopštus. Išeidami iš mokyklos į gyvenimą, buvusieji mokiniai turi būti tikrai politiškai—idėjiniai subrendę, kad brandos atestatas būtų liudininku, jog į gyvenimą jie išeina apsiginklavę tvirta marksistine — leninine pasaulėžiūra.

Prieš egzaminus reikalinga supažindinti mokinius su egzaminų tvarka, organizacija, kaip jie turi ruoštis egzaminams pačių egzaminų metu. Tai galima atlikti klasių susirinkimuose. Aiškinant, pagrindinė mintis turi būti: kiekvienas moksleivis sėkmingai išlaikys egzaminus, jei jis kruopščiai ir sistemingai mokosi ir nuosekliai ruošiasi egzaminams.

Iki egzaminų liko visai nedaug laiko. Pasiruošti šiam valstybinės reikšmės aktui reikia sutelkti visas jėgas, visą dėmesį. Reikia atsiekti tai, kad egzaminai būtų atlikti aukštu tarybiniu pareigingumu ir supratimu, tvirtai įsisąmoninus savo vaidmenį ir atsakomybę prieš tarybinę Tėvynę už jaunosios kartos—būsimųjų komunizmo statytojų, komunistinį auklėjimą.

M. Puodžiūnas
Pedagoginį kabineto vedėjas

Ats. redaktorius
L. Rudaševskis

LV03258 Redakcija: Zarasai, Dariaus—Gireno g-vė №63. Telefonas 31. Rinko ir spausdino—„Pergalės“spaustuvė Zarasuose. Užsak.№52 Tiraž. 2500